

Tykkinaiset tarinoivat 1/07

julkaistu 18.4.2007

Ikaalisten kylpyläfutsal-turnaus 17.-18.3.2007

Suurin osa porukkaa lähti kahdeksan aikaan aamulla kurvailemaan kohti Ikaalisten kylpylää. Porukasta puuttuivat kuitenkin maalivahti Marika, joka päätti harrastaa lauantaiamuna vähän sukulointiä sekä valmentaja-pelaaja Luru, joka Nopeili perjantaista lauantaihin Nokian Edenissä.

Fiilis oli hyvä alusta asti, vaikka Lurun puuttuminen ekasta pelistä vähän hirtti ja Marikan kahvittelu sukulaisten luona meinasi vähän venähtää. Puheensorina sekä autoissa että kylpylään päästyä oli taukoamaton, kuten aina.

Ensimmäisen pelin vuoro tuli yllättävän nopeasti. Peli oli kunnan hapuilua, minkä huomaa myös tuloksesta 10-0 - siis vastustajan hyväksi. Joukkueen henki oli pelin jälkeen vähän huonohappinen, sillä tippuminen takaisin kentän pinnalle oli taas todellinen, mutta ah myös niin tuttu.

Pelitaunoilla henki taas nousi ja silmät pikkuhiljaa aukenivat aamupöperöistä. Siinä ehkä auttoi se aamuolut, jonka joku taisi hermostuksissaan kiskaista. Lurun saapuminen paikalle vapautti osaltaan myös tunnelmaa. Ennen toista peliä ehdittiin ottaa vähän paremmin lämpöä ja palloakin potkittiin. Ennen kaikkea peliin valmistauduttiin kuitenkin syvällisessä strategiapalaverissa. "Kummat me ollaan siniset vai punaiset? Kuka toi musta on?" "Se on tuomari!"

Toinen peli oli jo selvästi parempi. Meininki oli heti tykimpi ja MAALIKIN saatiin! Peli päättyi kuitenkin vastustajan voittoon 1-8. Vauhti ja tempo oli tuloksesta huolimatta kuitenkin toista laatua kuin ekassa pelissä ja maalia tuuletettiin maalintekijä Lurun kanssa koko joukkueen voimin.

Seuraavalla tauolla viriteltiin tunnelmaa ja seuraavan pelin strategiaa oikein kunnolla. Ajatuksena oli, että otetaan kunnan löhöasento hotellihuoneessa, heitellään kylmäpussia pitkin lattiaa ja avataan pari siijuomaa - ja hyvä siitä tulee! Ei varmaan rentouduttu kuitenkaan tarpeeksi, sillä seuraava peli otti taas kovasti voimille. Tulos oli 10-0.

Mutta kuka sitä nyt menneitä muistelee ja ne menneet unohtuivatkin kylpylän porealtaassa yllättävän nopeasti. Pari lasillista allasbaarista ja poreallas oli täynnä henkisiä voittajia! Kylpylän jälkeen porukka alkoi laskeutua iltaan. Lopulta saimme itsemme myös syömään. Näлкä olikin ehtinyt tulla, kun päivän mittaan oli tullut syötyä pelkkiä porkkanoita,

pilttiä ja taisi siinä mennä pari pitsan palaakin. Ja taas meidät huomattiin eikä varmaan vähiten kovan äänenkäyttömme vuoksi. Joukkue ehti kyllä ruokailun lomassa myös huolestua tulevaisuudesta, sillä vastustajajoukkue yritti salakavalasti kääntää valmentajaamme omaan joukkueeseensa. Eihän Luru nyt meitä kuitenkaan voinut jättää.

Myöhäisilta jatkui tanssiravintolassa erityistä action night:ia odottaen. Ja tulihan se sieltä lopulta gepardien ja covereiden muodossa. Hauskaa oli ja ääntä riitti - vielä vähän senkin jälkeen kun sitä ei enää olisi riittänyt. Valomerkin jälkeen valmentajallamme riitti virtaa, mutta koska sitä ei muilla enää oikein riittänyt, oli Lurunkin taivuttava.

Sunnuntaiamu alkoi arvatenkin hieman kankeana, sillä croisantit olivat päässeet loppumaan aamiaiselta. Tämähän oli järkyttävä shokki erityisesti puolustaja Pauliinalle, jolle yksi tärkeimmistä syistä osallistua koko turnaukseen nuo croisantit olivat. Pauliina kuitenkin kokosi itsensä hienosti vaikeuksista huolimatta viimeiseen peliin!

Viimeinen peli oli toista naisjoukkuetta vastaan. Peli oli tiukkaa väantöä. Jossain vaiheessa vastustaja sakotti virheestä ja oltiin 1-0 tappiolla. Tästä ei Tykkinaisen kuitenkaan lannistu ja tasoihin nousiin! Huutoa ja lentokonetuuletuksia. Maalista vastasi kuka muukaan kuin Luru! Peli päättyi tasan. Ei siis edelleenkään yhtään tappiota naisjoukkuetta vastaan!

Porukka lähti väsyneenä mutta onnellisena Ikaalisista kohti Tamperetta ja alkoi jo matkalla miettiä seuraavaa syksyllä koittavaa futsal-turnausta Ikaalisissa. Kiitokset Palloliiton Treen piirille ja erityisesti turnauksen tuomarikolmikolle!

Katso kuvat www.tykkinaiset.com/kuvagalleria

Kirjoittaja: Leena Luoma

